ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ JEAN MISCHO

της 18ης Μαΐου 2000 *

1. Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 23 Ιουλίου 1998, η εταιρία Enso Española SA (στο εξής: Enso) άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, Enso Española κατά Επιτροπής [1] (στο εξής: αναιρεσιβαλλομένη απόφαση), με την οποία αυτό έκρινε την προσφυγή της Επιτροπής της 13ης Ιουλίου 1994, σχετικά με μια διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι) [2] (στο εξής: απόφαση της Επιτροπής).

2. Με την απόφαση αυτή επιβλήθηκαν σε 19 κατασκευαστές προμηθευτές χαρτονιού στην κοινοτική αγορά πρόστιμα για παραβάσεις του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ).

3. Η Enso, με την προσφυγή της ενώπιον του Πρωτοδικείου, ζήτησε την πλήρη ή μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, επικουρικώς δε τη μείωση του προστίμου και την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των δαπανών και των τόκων που απορρέουν από τη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως ή την πληρωμή ενδεχομένως όλου ή μέρους του προστίμου.

4. Με την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση, το Πρωτοδικείο δέχθηκε εν μέρει την προσφυγή της Enso, ακυρώνοντας την απόφαση της Επιτροπής καθόσον αυτή διαπίστωσε συνέργεια της Enso στην παράβαση για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα και ως προς τη συμπαιγνία για τη διατήρηση των μεριδίων αγοράς και μείωσε το πρόστιμο από 3 250 000 ECU σε 1 200 000 ECU, κατά τα λοιπά όμως την απέρριψε.

5. Όσον αφορά την πλήρη έκθεση των αιτιάσεων που διατύπωσε η Enso κατά της αποφάσεως και τους λόγους για τους οποίους το Πρωτοδικείο έκρινε ότι έπρεπε να τους δεχθεί μόνον εν μέρει, μπορώ να αναφερθώ στην αναιρεσιβαλλομένη απόφαση.

6. Ενώπιον του Δικαστηρίου, η Enso διατύπωσε τα ακόλουθα αιτήματα:

Ζητείται από το Δικαστήριο:

I — να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον αφορά τους λόγους που εκτίθενται και να συναγάγει από την αναίρεση της αποφάσεως αυτής όλες τις έννομες συνέπειες, είτε το Δικαστήριο κρίνει ρητώς επί της ουσίας

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

1 — T-348/94 (Συλλογή 1998, σ. II-1875).

2 — ΕΕ L 243, σ. 1.

είτε αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο και, ειδικότερα,

1) να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση καθόσον το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 253 ΕΚ) ως προς το πρόστιμο και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει το πρόστιμο λόγω ελλείψεως αιτιολογίας της αποφάσεως της Επιτροπής ή, επικουρικώς, να το μειώσει σημαντικά ελλείψει επαρκούς αιτιολογίας·

2) επικουρικώς, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση καθόσον το Πρωτοδικείο κρίνει ότι το γεγονός ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα αποτελέσματα της υποτιμήσεως της πεσέτας σε σχέση με το ECU δεν συνιστά παραβίαση εκ μέρους της Επιτροπής της αρχής της ισότητας ή, άλλως, να μειώσει το πρόστιμο λαμβανομένης υπόψη της υποτιμήσεως αυτής·

3) επικουρικώς, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση καθόσον το Πρωτοδικείο δεν καταδίκασε την Επιτροπή στο σύνολο των δαπανών της προσφεύγουσας πρωτοδίκως και δεν την υποχρέωσε να της καταβάλει τόκους που απορρέουν από την παροχή τραπεζικής εγγυήσεως ή την ενδεχόμενη πληρωμή όλου ή μέρους του προστίμου και να κρίνει ότι οι τόκοι που απορρέουν από το πρόστιμο αρχίζουν να τρέχουν μόνον από την ημερομηνία κατά την οποία η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση είναι εκτελεστή και, κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τα έξοδα και τους τόκους που κατέστησαν απαιτητοί και αφορούν την παροχή της τραπεζικής εγγυήσεως ή το πρόστιμο.

II — να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, κρίνοντας επίσης το ζήτημα της καταδίκης της αναιρεσίβλητης στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου στην περίπτωση κατά την οποία θα δεχόταν πλήρως ή εν μέρει τα επιχειρήματα που προβάλλονται στην υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως.

7. Η Επιτροπή, αναιρεσίβλητη και καθής η προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως·

— επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου προκειμένου αυτό να εκδώσει απόφαση·

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

8. Προς στήριξη των αιτημάτων της, η Enso αναπτύσσει τρεις λόγους οι οποίοι έχουν ως εξής:

1) παραβίαση του κοινοτικού δικαίου συνεπεία πλημμελούς εφαρμογής και εσφαλμένης ερμηνείας του άρθρου 190 της Συνθήκης όσον αφορά την έλλειψη αιτιολογίας της αποφάσεως της Επιτροπής·

2) παραβίαση της αρχής της ισότητας, δεδομένου ότι δεν ελήφθη υπόψη η υποτίμηση της πεσέτας σε σχέση με το ECU·

3) παραβίαση του κοινοτικού δικαίου λόγω της ανακολουθίας της επιχειρηματολογίας του Πρωτοδικείου συνιστάμενης στο ότι δεν καταδίκασε την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και την καταβολή τόκων που κατέστησαν απαιτητοί και αφορούν την παροχή τραπεζικής εγγυήσεως ή την καταβολή του προστίμου.

9. Οι λόγοι αυτοί θα εκτεθούν λεπτομερώς, εφόσον χρειάζεται, καθώς θα προχωρώ στην εξέτασή τους.

Πρώτος λόγος, ως προς την ανεπαρκή αιτιολογία της αποφάσεως όσον αφορά τον καθορισμό του προστίμου

10. Δεδομένου ότι οι αιτιάσεις που διατυπώνονται με αυτό τον λόγο συμπίπτουν με αυτούς που αναπτύχθηκαν από την αναιρεσείουσα Mo och Domsjö AB στην υπόθεση C-283/98 P, μπορώ να αναφερθώ, όσον αφορά τους λόγους που επιβάλλουν την απόρριψη αυτού του λόγου αναιρέσεως, στις προτάσεις που αναπτύσσω σήμερα στην υπόθεση αυτή.

Δεύτερος λόγος, ως προς την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως λόγω του ότι δεν ελήφθη υπόψη η εξέλιξη των τιμών συναλλάγματος

11. Δεδομένου ότι οι επικρίσεις που διατυπώνονται με αυτόν τον λόγο κατά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως συμπίπτουν με αυτές που διατυπώνονται από την αναιρεσείουσα Sarrió SA στην υπόθεση C-291/98 P, μπορώ να αναφερθώ, όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους νομίζω ότι είναι αβάσιμες και, κατά συνέπεια, δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις προτάσεις που αναπτύσσω σήμερα στην υπόθεση αυτή.

Τρίτος λόγος, ως προς την άρνηση του Πρωτοδικείου να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει ορισμένες δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα

12. Ο λόγος αυτός σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ευδοκιμήσει για τους λόγους που εκθέτει η Επιτροπή και με τους οποίους συντάσσομαι πλήρως.

13. Πρώτον, δεν φαίνεται να πληροί τις επιταγές του άρθρου 112, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, καθόσον δεν εκτίθεται με αυτόν ποιες είναι οι διατάξεις ή οι αρχές του κοινοτικού δικαίου που παραβίασε το Πρωτοδικείο.

14. Δεύτερον, πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά μεταβολή του αιτήματος που διατυπώθηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου, πράγμα που απαγορεύεται από το άρθρο 113, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

15. Πράγματι, ενώπιον του Πρωτοδικείου, η αναιρεσείουσα ζήτησε να καταδικαστεί η Επιτροπή στην καταβολή των δαπανών αυτών ως δικαστικών εξόδων.

16. Το Πρωτοδικείο έκρινε, ορθώς, ότι οι δαπάνες αυτές δεν εμπίπτουν στην έννοια των δικαστικών εξόδων, κατά το νόημα του άρθρου 91, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

17. Δεδομένου ότι προφανώς η αναιρεσείουσα αναγνώρισε την ορθότητα της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ως προς το σημείο αυτό, δεν παραιτήθηκε όμως από το αίτημά της να υποχρεωθεί η Επιτροπή στην καταβολή αυτών των δαπανών, ζητεί, στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως, να υποχρεωθεί επί άλλης βάσεως η Επιτροπή να της τις καταβάλει. Στο αίτημα αυτό αντιτάσσεται αναπόφευκτα το απαράδεκτο.

18. Τρίτον, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία δεν κηρυχθεί απαράδεκτος, ο λόγος αυτός είναι προδήλως αβάσιμος.

19. Πράγματι, αν το Δικαστήριο τον δεχόταν, θα έθετε υπό αμφισβήτηση συγχρόνως τον μη ανασταλτικό χαρακτήρα των προσφυγών που προκύπτει από το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 242 ΕΚ) και τον χαρακτήρα των αποφάσεων της Επιτροπής ως εκτελεστών που συνεπάγονται την επιβολή χρηματικής υποχρεώσεως σε βάρος προσώπων την οποία προβλέπει το άρθρο 192 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 256 ΕΚ), πράγμα που σε καμία περίπτωση δεν θα το προτείνω.

Επί των δικαστικών εξόδων

20. Αν, όπως προτείνω, η αναιρεσείουσα ηττηθεί, θα πρέπει να εφαρμοστεί σ' αυτήν το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Πρόταση

21. Ενόψει των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να:

— απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως·

— καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.